

Soubor notovaných rukopisů ženského benediktinského kláštera sv. Jiří v Praze, zaznamenávajících zpívanou liturgii, je pozoruhodný mimořádně vysokým počtem dochovaných pramenů. Tato široká kolekce rukopisů, pocházejících z jedné instituce, není obvyklá ani v evropském měřítku. Rukopisy nicméně kladou dodnes řadu nezodpovězených otázek, týkajících se především provenience a datace kodexů. 23 zpracovávaných rukopisů¹ spadá do období od II. poloviny 13. stol. do I. čtvrtiny 15. stol. Počet pramenů však nemůžeme považovat za konečný. Rukopisy na první pohled vykazují rozmanitost notačních typů a písarských rukou, což klade otázky směřující k působení skriptoria sv. Jiří a původnosti kodexů vůbec. Zajímavostí rukopisů je převažující métsko–gotická notace, na rozdíl od pramenů pražské diecéze, kde se vyskytuje notace rhombická. Zdrojem výše uvedených pramenů mi byla Národní knihovna České republiky (v jednom případě Knihovna Národního muzea). Tématem chorální notace v pramenech kláštera sv. Jiří se dosud uceleně nikdo nezabýval. Názvy notačních typů jednotlivých svatojiřských rukopisů můžeme sledovat v publikaci *Catalogus codicum notis musicis instructorum* Václava Plocka², který však v typologii notací vychází z dnes již nevyhovujícího systému Josefa Huttera³. Cílem této práce je na základě studií příbuzných středoevropských notačních systémů vypracovat typologii chorální notace rukopisů kláštera sv. Jiří a spolu s paleografy určit pomocí analýzy textu stáří notovaných zápisů, zvláště pak rhombických přípisků, pořízených později. Závěrečná analýza jednotlivých rukou a notačních typů může přispět k identifikaci stejných písarů či písarských okruhů a pomoci tak určit, které rukopisy nebo jejich složky spadají do stejné časové vrstvy. Vytyčení charakteristických znaků jednotlivých notačních typů a časového období jejich výskytu v svatojiřských rukopisech může přispět k budoucímu celkovému vyhodnocení vývoje chorální notace v pražských pramenech.